

DESETA OBLJETNICA SADNJE MASLINE RAGUŽA U „PARKU KAŽUNA“ U VODNJANU

Dragi Raguži, srodnici i prijatelji,

Mjesec studeni 2013. godine ostao je duboko zabilježen u našim srcima. Dana 10. studenog 2013. zasadili smo (presadili) Maslinu Raguža u „Parku Kažuna“ u Vodnjanu. I evo, već deset godina naša Maslina raste i razvija se u spomen svim Ragužima koji su doselili u Istru, na znanje i trajno sjećanje suvremenicima i budućim pokoljenjima.

Hvala svima koji su inicirali ovaj hvale vrijedan pothvat, hvala gradu Vodnjanu koji je spremno podržao našu ideju, hvala braći Liviju i Lorencu Belci koji su nam, u svrhu podmlađivanja, poklonili stablo masline staro 200 godina.

Hvala našim dragim rođacima Franku i Spasoju Ragužu Čokljiću, sigurni smo da iz nebeskih visina i dalje budno prate razvoj naše Masline.

Hvala svim Ragužima, srodnicima i prijateljima koji obilaze našu Maslinu i šalju nam informacije.

Slike govore više od riječi....

Uz rođački pozdrav,
Raguži, srodnici i prijatelji

Postavili smo Spomen ploču 08.11.2014.

Iz stabla starog mladice nove 29.09.2016.

Krošnja je oblikovana 24.07.2017.

Rast krošnje 09.09.2019.

Odmori se putniče 13.09.2023.

Prvi plodovi 05.09.2020.

Zasadili smo Maslinu Raguža

Zasadili smo Maslinu Raguža / foto: A. Milanović / H. Raguž

*Došo Raguž da maslinu sadи,
uspomenu da imaju mladi.*

ispjevaše naše neumorne Ragužuše u autobusu dok su s Ragužima, srodnicima i prijateljima putovale u Vodnjan s ciljem:

„Zasadimo maslinu Raguža“

Zagrebački odbor za promicanje roda Raguža organizirao je Drugo godišnje okupljanje Raguža, srodnika i prijatelja u Vodnjanu od 8. do 10. studenog 2013. godine. Među Ragužima, srodnicima i prijateljima koji su prošle godine posjetili Vodnjan i Istru, te sudjelovali na izvanredno organiziranoj manifestaciji „Dani mladog maslinovog ulja“, rodila se ideja za sadnju „Masline Raguža“.

Park kažuna / foto: A. Milanović / H. Raguž

Na inicijativu Zagrebačkog odbora, i uz svesrdnu podršku Franka Raguža Čokljića iz Vodnjana, te suglasnost Uprave grada Vodnjana s gradonačelnikom Klaudiom Vitasovićem kome se i ovim putem zahvaljujemo, tijekom boravka u Vodnjanu zasadili smo „Maslinu Raguža“ u „Parku kažuna“.

Vodnjanski „Park kažuna“ jedinstven je na svijetu, podignut je ovog proljeća u spomen svim poljoprivrednicima i stanovnicima istarskog kraja, u prostoru koje je Ministarstvo kulture zaštitilo na razini Europe.

Maslinu staru 200 godina poklonili su nam braća Lorenzo i Livio Belci iz Vodnjana, istinski prijatelji Raguža, te poznati proizvođači maslinova ulja i dobitnici brojnih međunarodnih i lokalnih priznanja. Hvala im puno. „Maslina Raguža“ je spomen na sve naše rođake koji su iz Hercegovine doselili u Istru, a kojima je grad Vodnjan bio „ulazna vrata“ za život na istarskim prostorima, što posebno cijenimo.

Maslina tradicionalne sorte Rosinjola, stara 200 godina, za rod Raguža star (ili mlad) 400 godina i koju više, ponosni smo zbog toga. Ova inicijativa ima veliki odjek u vodnjanskim prostorima, te i druge obitelji planiraju zasaditi svoju obiteljsku maslinu.

Maslina na svom prirodnom staništu

Uz Maslinu prije presađivanja

foto: A. Milanović / H. Raguž

No, kako nam je bilo tijekom puta i boravka u hotelu Villa Letan, pri obilasku naše Masline na njezinom prirodnom staništu, izletu u Poreč, posjeti groblju u Vodnjanu, sv. Misi u bazilici sv. Foška, zajedničkoj večeri, te sadnji „Masline Raguža“, pokušat ćemo dočarati riječima i slikama.

Krenuli smo iz Zagreba / foto: A. Milanović / H. Raguž

Na put smo krenuli iz Zagreba u petak 8. studenog 2013. I, što reći za naše doživljaje u autobusu! Obilje smijeha, veselja, hrane i pića!

No, ovoga puta Ragužuše su pripremile i nešto novo. Iskoristile su vrijeme i provele testiranje okusa potrošača-Raguža za „Kruh jedne Ragužuše“ i „Medenjake jednog Raguža Bilića“.

I, kako su Raguži u svemu naj, naj i ovdje je prosječna ocjena bila 5,0.

Brzo je pala ideja za projekt „Što su jeli naši stari“.

Kao i uvijek pjesme nije nedostajalo. Ovoga puta nije bilo naše poznate „gange“ jer s nama nije bio naš rođak Stojan Raguž Gunjinović. No, Stojana smo nazvali i zapjevali „nedamo te Stojane nikome na svijetu“, te mu tako zaželili brzi oporavak u Varaždinskim toplicama.

Na samom početku puta pozdravili smo našeg vozača Miljenka koji je prvi put bio s nama:

*Miljenko je tako dobra duša,
vozi, vozi, nikoga ne sluša.
Vozi, vozi on Meštrović mali,
sve Raguže i stalno ih hvali.
Oj Raguži sretni meni bili,
dogodine opet se vidjeli.*

Spjevana je i pjesma našem rođaku Andelku-Macanu iz Kruševa koji je zajedno s petnaestak Raguža iz Dubrovnika i Hercegovine putovao u Vodnjan s istim ciljem kao i mi, a supruga Zdravka putovala je s nama u autobusu. Nazvali smo Macana i zdušno otpjevali:

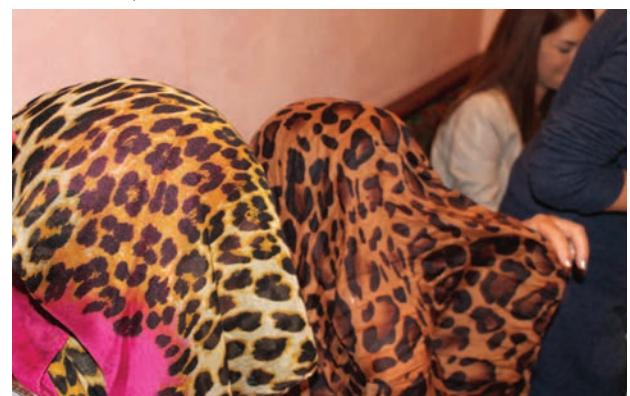
*Oj Macane, gdje li ti je žena,
lijepa Zdravka, našeg prezimena.
Ide Zdravka, ide u Vodnjane,
maslinu će posaditi za te.*

Nismo niti slutili da će ova naša pjesma, kao i trenutna razdvojenost bračnog para Macana i Zdravke, izazvati buru oduševljenja kod putnika iz Dubrovnika i Hercegovine, te ih potakla da po dolasku u hotel Letan organiziraju dolazak mladoženje (Macana) po mladu (Zdravku) u duhu starih hercegovačkih svadbenih običaja. Doživljaj za pamćenje.

Naravno naši fotografi Anamarija M. i Hrvoje R. sve su zabilježili fotoaparatom!

Naš mladoženja

Koji šal krije našu mladu

I vjenčani prsten je tu

Oj Macane , čuvaj svoju Zdravku

Rođaci s juga na okupu / foto: A.Milanović / H.Raguž

U Vodnjan smo ušli uz pjesmu naših Ragužuša:

*Vodnjan grade, mi volimo tebe,
ti naše čuvaš uspomene.*

Hotel Villa Letan sa svojim ljubaznim osobljem ponovno nam je pružio ugodan boravak i odličnu hranu i piće. A Raguži na svakom koraku – u hodnicima, uz recepciju, za barom, u Lovačkoj sobi, u restoranu, uz vanjski bazen...

Tišinu ovog predivnog krajolika remetili su samo bučni Raguži sa svojim pričama, dosjetkama, smijehom i pjesmom.

Ništa čudno jer u hotelu je boravilo oko 70 Raguža i srodnika iz Australije, Kanade, Hercegovine, SAD-a, Slovenije i Hrvatske.

Sastale se Ragužuše prave, u Vodnjanu pokraj grada Pule / foto: A. Milanović / H. Raguž

U subotu ujutro, zajedno s našim rođacima Ragužima iz Istre, krenuli smo prema Fažani, dio puta autobusom a dio pješice, i posjetili našu Maslinu prije presađivanja.

Malo busom, malo pješice / foto: A. Milanović / H. Raguž

U prirodnom staništu naše Masline u kojem je obitavala 200 godina proživjevši mnoge bure i nedaće, naš rođak Franko Raguž Čokljić ispričao nam je jedinstvenu priču o maslini usporedivši pri tom život masline i roda Raguža.

Sestre Ragužuše – pozdrav Prenju
foto: D. Dragosavac

Čovjek je sluga maslini i tu počinje naša priča, maslinu ćemo presaditi u svrhu pomlađivanja i tako zaštititi tradicionalnu sortu Rosinjola, a u spomen svim Ragužima.

Možda će tamo neki Raguž za 200 godina našu Maslinu presaditi u svrhu pomlađivanja, kao dokaz opstojnosti Raguža na ovim prostorima, i tako u nedogled – uvijek će postojati Maslina Raguža.

Nije niti čudo, jer i u njoj su geni kameni.

Naša Anamarija i Maslinova grančica – simbol mira
foto: D. Dragosavac

Raguži iz Hercegovine i Dubrovnika
foto: A. Milanović / H. Raguž

Struka u Raguža – osam agronoma
foto: A. Milanović / H. Raguž

Poslije obilaska Masline, prema programu putovanja krenuli smo prema Poreču s našim turističkim vodičem Andrejom. No, morali smo malo pričekati jer se naša draga 84-godišnja Lucija Raguž Rogonjić iz Pule, koja nam se pridružila na izletu, srdačno pozdravljala sa svima u autobusu. Odmah su Ragužuše zapjevale:

*Došla Luce iz grada nam Pule,
pa izljubi rođake i cure.
Hajde Luce, zauzmi si mjesto
volimo te, ljubimo te često*

*Sad vozimo do grada Poreča,
Sve Raguže neka prati sreća.*

U autobusu su toplo pozdravljene i nevjeste u Raguža:

*Oj nevjeste, žene u Raguža.
našla svaka sebi dobrog muža.
Raguži su dobri dečki naši,
po sve dane za njima se praši.
Čuvajte ih, volite ih vješto,
i radujte Raguže nam često.*

Nevjeste u Raguža – što ste dale, dale
foto: A. Milanović / H. Raguž

U autobusu je s nama putovala i šestomjesečna Lana Šinkovec, kćer Ane rođ. Raguž iz Slovenije. Lana je izvrsno podnijela putovanje, a tijekom cijelog boravka u Vodnjanu nije niti zaplakala. Naša draga djevojčica je osjetila da je sa svojim rođacima, i nesobično nam je dijelila osmjehe.

Naša Lana u autobusu

foto: A. Milanović / H. Raguž

Tijekom puta do Poreča, naš vodič Andrej pružio nam je mnoštvo korisnih informacija o krajolicima kojim smo prolazili, pričekavši pri tom da Ragužuše završe sa svojim pjesmama koje su, eto, skladale u žaru trenutka.

U Poreču smo posjetili prekrasni bizantski kompleks Eufrazijeve bazilike iz 6. stoljeća koja je godine 1997. upisana na UNESCO-vu Listu svjetske kulturne baštine. Potom smo obišli povijesnu jezgru grada, koja je smještena na malom ravnom poluotoku, gdje se još iz doba Rimljana na dvije glavne ulice Cardo i Decumanus, ostale ulice nadovezuju ili okomito ili paralelno jedna u odnosu na drugu.

U toj antičkoj strukturi ulica nalaze se mnogobrojne gotičko-venecijanske palače s nekoliko odlično sačuvanih mletačkih kula, u sklopu djelomično očuvanih srednjovjekovnih gradskih zidina. Uz gotičke palače vidjeli smo i nekoliko još starijih unikatnih romaničkih palača, te dijelove rimskih hramova.

Na izletu u Poreču

foto: A. Milanović / H. Raguž

Koji je naš? / foto: A. Milanović / H. Raguž

Ljepota porečkih palača viđena očima Raguža
foto: A. Milanović / H. Raguž

U Eufrazijevoj bazilici
foto: A. Milanović / H. Raguž

Svi na Vidikovac
foto: A. Milanović / H. Raguž

Odlična fotografija naši vrijednih fotografa
foto: Netko od Raguža

Cijelim putem, tijekom povratka u Vodnjan pratila nas je kiša, što nije spriječilo Raguže da posjete groblje u Vodnjanu, pomole se i zapale svijeće uz grobnice Raguža.

Po povratku u hotel imali smo malo vremena za odmor, te se ponovno, svi zajedno, uputili na sv. Misu u baziliku sveta Foška, koja se nalazi u blizini Vodnjana.

Naš dragi Roko Raguž iz Zagreba
foto: A. Milanović / H. Raguž

U ovu malu crkvicu u Istri od davnina hodočaste ljudi iz Istre i cijelog svijeta. Oko nje ne postoji niti jedna kuća, niti naselje, a nema niti električne energije.

Foška je bila djevojka rođena u Raveni u bogatoj plemićkoj obitelji prije nešto više od 1700 godina. Kao mlada djevojka upoznala se s kršćanstvom, u vrijeme kada su kršćani proganjeni.

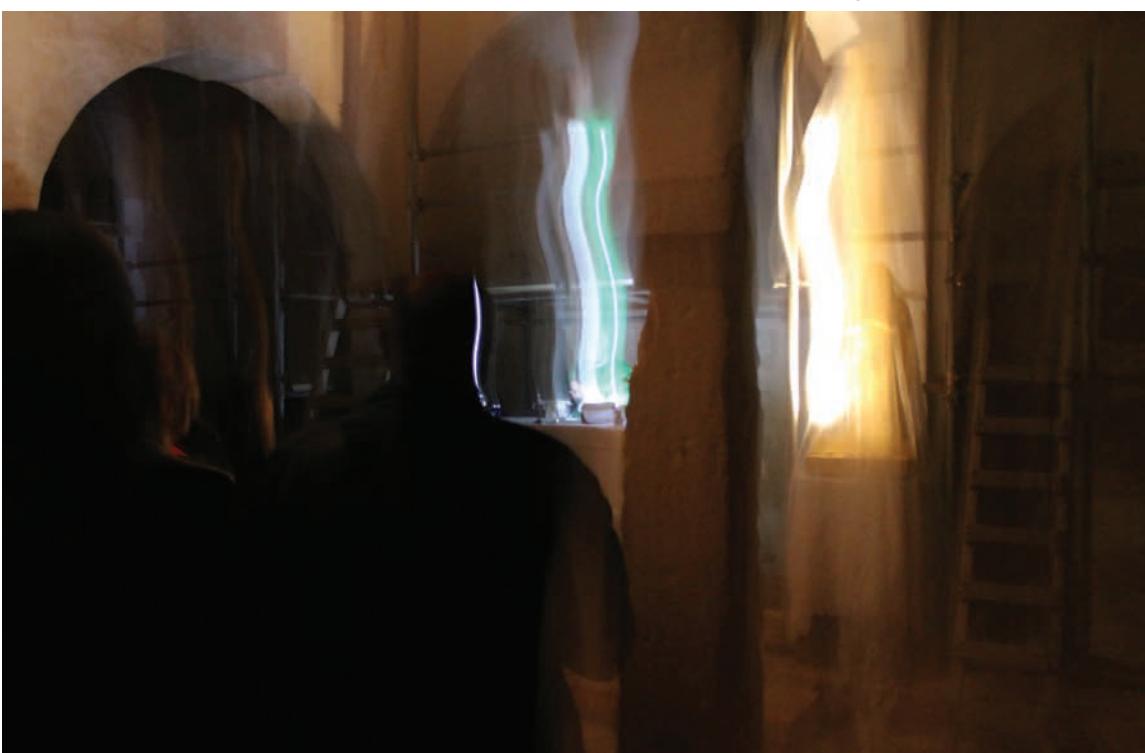
Otac se je odrekao i predao vlastima koji su je ubili kada je imala samo 15 godina.

Sv. Misu predvodio je župnik crkve sv. Blaža Marijan Jelenić iz Vodnjana kojega smo upoznali prošle godine i koji dobro pozna istarske Raguže. Bila je to Misa uz svjetiljke koje je izumio gospodin Naser Rahmonai iz Vodnjana na bazi morske vode i bakrene žice, a koje su davale čaroban izgled prostoru bazilike punom Raguža i srodnika. „Kao negdašnji kršćani u katakombama“, šaputali su Raguži.

Na upit župnika znaju li pjevati misne pjesme Raguži su odgovorili izvanrednim glasovima, bilo je tu i tenora i basova, soprana i altova koji su, slaveći Svevišnjega uz odličnu propovijed župnika Jelenića, moćno djelovali na naša srca ispunivši nas, pri tom, silnom energijom koja postoji na prostoru bazilike.

Sv. Misa u sv. Foški / foto: A. Milanović / H. Raguž

Inovativne svjetiljke u sv. Foški / foto: A. Milanović / H. Raguž

Poslije sv. Mise, sudjelovali smo na zajedničkoj večeri u hotelu Letan. Uz sedamdesetak Raguža i srodnika pridružili su nam se i župnik Marijan Jelenić s gospodinom Naserom Rahmonaiem, te gospodin Livio Belci sa suprugom. Hotel Letan nam je pripremio odličnu večeru i izvanredno nas ugostio. Zahvaljujemo hotelu i ovim putem, vidimo se slijedeće godine.

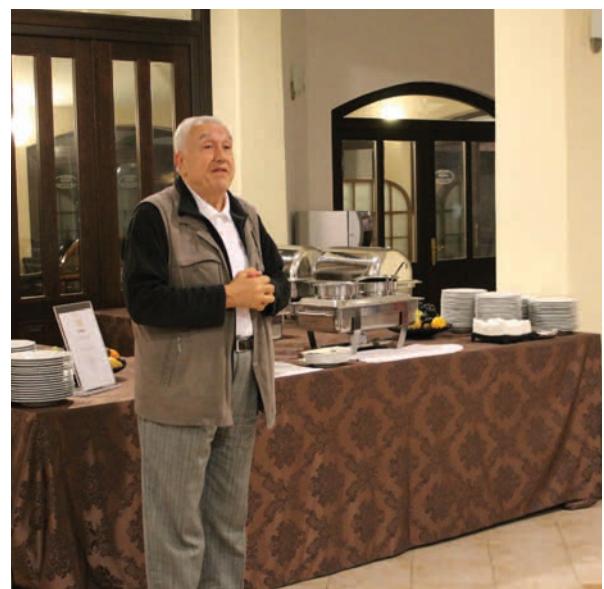

I molitva prije večere / foto: A. Milanović / H. Raguž

I kada nas je, poslije obilate večere, naš rođak Zdravko Raguž Bilić pozdravio riječima „*Drage Ragužuše, Raguži, srodnici i prijatelji, dobro došli na Drugo godišnje okupljanje u Vodnjanu...“*, ponovno smo osjetili svu onu bliskost koja nas veže, i znali smo da će večer biti za pamćenje.

Naš voditelj
foto: A. Milanović / H. Raguž

Tomislav Raguž Bičkić upoznao je nazočne s dosadašnjim aktivnostima i planiranim projektima Raguža, srodnika i prijatelja

foto: A. Milanović / H. Raguž

Poslije uvodnih govora i razmjene poklona posebice su bile dojmljive riječi župnika Jelenića koji je, zahvalivši se Dubrovčanima na poklonu koji su mu dali rekao:

„*Mi nemamo kruzere, nismo bogati kao Dubrovnik, ali što je Dubrovnik prema bogatstvu koje mi imamo*“,

misleći pri tom na brojne relikvije i tijela svetaca koja se čuvaju u crkvi sv. Blaža u Vodnjanu.

A što je Dubrovnik prema

foto: A. Milanović / H. Raguž

Ljepota mladih Raguža

foto: A. Milanović / H. Raguž

Nakon uvodnog djela i podjele poklona nastavila se i priča o Maslini.

Naš Franko nam je približio Maslinu, to čudotvorno drvo, naglasivši pri tom:

„*Kao što se crkve grade na temeljima starih crkava, tako i Maslinu sadimo na temeljima stare Masline i pri tom je pomlađujemo...*“

Pridružio nam se i gospodin Livio Belci, koji nam je dao vrijedan poklon – Maslinu staru 200 godina, te nas upoznao sa svojim obiteljskim gospodarstvom.

Livio s bratom Lorenzom uzgaja 3000 maslina i, kako je naglasio, snažna je njihova privrženost tradicionalnim sortama koje daju posebno kvalitetnu proizvodnju. Gospodin Livio je pohvalio želju Raguža da posade svoju Maslinu i najavio da će njegova obitelj biti slijedeća koja će posaditi svoju obiteljsku Maslinu u Parku kažuna u Vodnjanu.

I ponovno pokloni - Ivan Raguž-Rona
foto: A. Milanović / H. Raguž

Poklon Dubrovnika našem Liviju
foto: A. Milanović / H. Raguž

Naš Livio upoznaje Raguže
s pričom o Maslini te nas
informira da će obitelj Belci
zasaditi slijedeću obiteljsku
maslinu

foto: A. Milanović / H. Raguž

Naš Franko – priča o maslini / foto: A. Milanović / H. Raguž

Službeni dio programa zajedničke večere završio je riječima našeg voditelja Zdravka:
„*I na kraju, molim vas da jednim toplim pljeskom zahvalimo našem Stojanu Ragužu Gunjinoviću za mukotrpan rad u istraživanju povijesti našeg roda, zahvaljujući čemu smo i mi danas ovdje zajedno. Stojan nam se ove godine nije mogao pridružiti i sve nas lijepo pozdravlja*“, pri čemu je naš Stojan pozdravljen gromoglasnim pljeskom.

Pozdrave, uz želju da se u Vodnjanu lijepo provedemo, putem interneta i facebooka, uputili su nam i: Carlos Pacheco Raguz iz Perua, Elizabeta Glasnović Raguž iz Švedske, Branka Ćubelić rođ. Raguž iz Australije, te mnogi Raguži i srodnici iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Svima im najljepše zahvaljujemo.

Program je nastavljen uz glazbu, pjesmu i ples do duboko u noć. Razgovaralo se i o slijedećem druženju Raguža, i kako nam je obećao naš rođak Ante iz Dubrovnika „*Nadamo se da ćemo vas izvijestiti u najskorije vrijeme....*“ Raguži iz Dubrovnika – čekamo vijest!

I počeo je ples
foto: A. Milanović / H. Raguž

Bit će i Trojanca / foto: A. Milanović / H. Raguž

U nedjelju ujutro je priča o Maslini dobila svoj pravi značaj. Rano ujutro, prije kiše, Maslina je izvađena i dovezena u Park kažuna. Potom se spustila obilata kiša, zaključili smo da je dobro došla da natopi tlo u koje ćemo ju posaditi.

U 10 sati, kada je predviđen program sadnje Masline, obasjalo nas je sunce.

Pojavilo se i sunce u Parku kažuna / foto: D. Dragosavac

Začetnici ideje - zasadimo Maslinu Raguža
foto: A. Milanović / H. Raguž

Inicijativa Zagrebačkog odbora - Maslina Raguža
foto: A. Milanović / H. Raguž

Kako smo sadili našu maslinu : Prvo je podrezano korijenje a potom grane / foto: D.Dragosavac

Nadzorni organ / foto: A. Milanović / H. Raguž

Braća Belci i Franko / foto: D. Dragosavac

Zasadili smo maslinu i zaplesali / foto: D. Dragosavac

Hvala gradonačelniku / foto: D. Dragosavac

Iz Dubrovnika u Vodnjan – maslinom povezani
foto: D. Dragosavac

Na fotografijama gore s lijeva na desno:

Samo moja maslina, a i svih Raguža

Sestre Lucija i Janja Raguž Rogonjić

Raguži iz Vodnjana s braćom Belci

Franko i Raguži iz Slavonije

foto: A. Milanović / H. Raguž

Baš su lijepo ove naše majice / foto: A. Milanović / H. Raguž

Najmlađa i najstarija sudionica okupljanja – Lana Šinkovec iz Slovenije i Lucija Raguž Rogonjić iz Pule
foto: A. Milanović / H. Raguž

I kada su nam Livio i Franko podijelili suvenire – dijelove grane masline, znali smo da će duboko ostati u našim srcima.

I, zasadili smo Maslinu Raguža!

Ponosno smo gledali u to čudo prirode koje je vođeno Livijevim i Frankovim vještim rukama zauzelo svoje mjesto za slijedećih 200 godina.

Zabilježili smo trenutak koji će ostati zapamćen, a nije nedostajalo niti pjesme niti plesa.

Gromko je odzvanjao glas našeg rođaka Ivana porijeklom iz Kruševa, koji se iz Australije doselio u Dubrovnik, kada je prema želji jedne naše drage Ragužuše zapjevao u hercegovačkom ritmu

*„rastanak nam nije mio,
rođački je susret bio“*

Suvenir – grana naše masline / foto: A. Milanović / H. Raguž

Naši suveniri / foto: D. Dragosavac

I što reći na kraju, kada su riječi suvišne, a slike govore više od riječi.

Moramo samo zahvaliti našoj prijateljici Marici iz Vodnjan, koja se potrudila i odmah stavljala slike o Maslini na naš facebook profil.

I kada je drugi dan poslije sadnje, Istru pohodila strašna bura, na upit jedne naše Ragužuše upućen Franku i Marici je li naša Maslina preživjela buru, Marica je stavila sliku Masline poslije bure na facebook i napisala „*Prkosi i buri*“.

Zahvalno smo joj odgovorili: „*Bravo Marice, i u našoj Maslini su geni kameni*“.

Prkosi i buri / foto: Marica (facebook)

Zagrebački odbor za promicanje roda Raguža, zahvaljuje svim sudionicima Drugog okupljanja Raguža u Vodnjanu na izvanrednom rođačkom druženju i želji za nastavkom ovakovih okupljanja. Zahvalu je uputio i naš Franko, prenosimo je u cijelosti:

„Poštovani Raguži, srodnici i prijatelji

Osobita mi je bila čast biti Vašim domaćinom na drugom okupljanju Raguža, srodnika i prijatelja u Istri u Vodnjanu 9. i 10. studenog.

Zasadili smo Maslinu Raguža na čast i slavu našim precima, na znanje suvremenicima i za trajno sjećanje našim budućim pokoljenjima.

Posebno mi je drago da Raguži služe za primjer drugim obiteljima. Svakodnevno mi se javljaju moji prijatelji, suradnici i članovi naše udruge maslinara sa željom da zasade svoju obiteljsku Maslinu.

Bravo Raguži, ovo je bio historijski događaj za moj rodni Vodnjan.

Gradonačelnik Grada Vodnjanu šalje pozdrave, ne može doći k sebi koliko je ta akcija izazvala pažnju njegovih i mojih sugrađana.

U Vodnjanu, 12. studeni 2013.g

S puno ljubavi i poštovanja, Vaš Franko Raguž Čokljić“

Završit ćemo ovu priču o Maslini riječima našeg Nikole Raguža Gunjinovića koji je, uz „Maslinu Raguža“, tom neobično važnom i gotovo besmrtnom stablu, u zanosu trenutka ispjevao „Vodnjanku“ na čast i spomen svim Ragužima i srodnicima, i poklon potomcima:

VODNJANKA

Gusto je zbijen njezin god
grančicom maše mirotvor
lišće joj skriva zeleni plod
uljem pomlađuje ljudski rod

Mistično drvo života
simbol mira i vjernosti
čistoće zdravlja i mudrosti
snage obilja i plodnosti

Dvjesto je ljeta njenom liku
Ponosna u Valeri sni
U Livijevu masliniku
Svati u nju zagledani

Od Dubrovnika Zagreba
Slavonije Slovenije
Hercegovine i Pule
Amerike i Australije
okupili se u Vodnjanu
maslinu da poraguže

Preniješe joj panj i deblo
u Vodnjan pored kažuna
sa vjerom u život novi
za stoljeća i čeznuća

Iz debla starog mladice nove
obilati nek donose plod
na korist Istri i Domu svome
Svevišnjeg moli Ragužev rod

Hvala Vodnjanu!